

РЕШЕНИЕ

№ 998

гр. Бургас, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАЯ Н. СТЕФАНОВА

при участието на секретаря РАЙНА Г. ЖЕКОВА
като разгледа докладваното от МАЯ Н. СТЕФАНОВА Административно наказателно дело № 20232120202476 по описа за 2023 година

Производството е образувано по жалба от „С. П.“ ООД с ЕИК ..., представлявано от А. Т. П., със седалище в гр.С., и адрес на управление бул. ..., срещу Наказателно постановление № 689905-F691938/10.03.2023г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“- Бургас, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което за нарушение на чл.27, ал. 3 т.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ във връзка с във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС и на основание чл.185 ал. 2 изречение второ във връзка с ал.1 от ЗДДС на жалбоподателя е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

С жалбата се моли за отмяна на обжалваното наказателно постановление, поради незаконосъобразност. Не се оспорва фактическата обстановка, но се твърди, че в случая правилно жалбоподателят е определил ставката за ДДС на 0 %, а процесното нарушение е следвало да бъде квалифицирано по чл.26 ал.1 т.7 от Наредба Н-18/13.12.2006г на МФ.

В открито съдебно заседание „С. П.“ ООД, редовно призовано, не изпраща представител.

За административнонаказващия орган се явява юрисконсулт Ч., която счита, че издаденото НП е правилно и законосъобразно, поради което пледира за неговото потвърждаване изцяло. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. Видно от приложената разписка на л.6 гръб - НП е връчено на представител на жалбоподателя на 06.06.2023г., а жалбата е депозирана чрез куриер на 20.06.2023 г. (справка на сайта на куриера по номера на пратката <https://www.econt.com/services/track-shipment> на лист 12 от делото). Жалбата е подадена от

легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че се явява процесуално **допустима**. Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

Не се спори, че дружеството-жалбоподател стопанисва търговски обект по смисъла на параграф 1, т. 41 от ДР на ЗДДС – „Ф. П.“, находящ се в гр.Б., в който се предлагат и безалкохолни напитки.

На 13.12.2022 г. в 11,10 часа била извършена проверка в обекта от свидетеля М.–инспектор по приходите. Проверката започнала с контролна покупка –заплащане на еднократен вход за двама във фитнеса, а впоследствие в 10,57 часа – заплащане на протеинов шейк с банан на обща стойност от 13,98 лева за което бил издаден фискален бон от монтираното в обекта и функциониращо регистрирано в НАП фискално устройство.

При извършена проверка на фискалната касова бележка **№0009267/04.12.2022г** на обща стойност от 10 лева издадена от ФУ на клиент по регистрационен формуляр с **ПИН №20001613/16.11.2022г** е било регистрирано плащане в данъчна група „А“ – за стоки и услуги, продажбите на които са освободени от облагане с данък, за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 0% ДДС, както и за продажби, за които не се начислява ДДС. От разпечатания КЛЕН и представения регистрационен формуляр с **ПИН №20001613/16.11.2022г** било установено, че продажбата е регистрирана с наименование на артикул „месечна вноска“. След извършен анализ на предоставените писмени обяснения и документи, във връзка с регистрираното плащане с фискална касова бележка **№0009267/04.12.2022г** било установено, че същото е неустойка за закъснение по плащане на месечна вноска и е с обезщетителен характер и не се смятат за възнаграждение по доставка съгласно чл.26 ал.2 от ЗДДС.

С оглед така установената фактическа обстановка, административнонаказващият орган приел от правна страна, че с описаното деяние е нарушена разпоредбата на чл.27 ал.3 т.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г на МФ вр.чл.118 ал.4 от ЗДДС, във връзка с което на дружеството бил съставен АУАН серия АН и **№F6919387** от 12.01.2023г. Актът бил предявен на упълномощено лице, което го подписало и получило екземпляр. В срока по чл.44 ал.1 ЗАНН не постъпили писмени възражения.

Въз основа на съставения акт било издадено и обжалваното наказателно постановление, с което за нарушение на чл.27 ал.3 т.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г на МФ вр.чл.118 ал.4 т ЗДДС и на основание чл.185 ал.2 изречение второ вр. ал.1 от ЗДДС на дружеството-жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер от 500 лева.

Така изложеното се установява от приложените по делото писмени и гласни доказателства, които са непротиворечиви и кредитирани от съда изцяло. Фактическата обстановка не се оспорва и от жалбоподателя, като единственият спор по делото е правен и той се съсредоточава около това дали в конкретния случай се касае за регистрирано плащане с наименование на артикул „месечна вноска“ в данъчна група „А“ за стоки и

услуги, продажбите на които са освободени от облагаем данък, за стоки и услуги, продажбите на които са облагат с 0% ДДС, което е следвало да се регистрира с наименование „неустойка за закъснение по плащане на месечна вноски“.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на жалбоподателя, както и като съобрази задължението си да проверява изцяло законосъобразността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, намира от правна страна следното:

Наказателно постановление е издадено от компетентен орган, а АУАН е съставен от оправомощено за това лице, видно от приобщеното към материалите по делото копие на Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г.

Съдът счита, че в случая описаното поведение на търговеца е съставомерно по следните причини:

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, всяко регистрирано по този закон лице е длъжно да отчита извършените от него продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от съответното устройство. Съгласно чл. 118, ал. 4, т. 4 от ЗДДС, министърът на финансите издава Наредба, с която се регламентира издаването на фискални касови бележки от фискално устройство. В приложение на тази разпоредба е издадена Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Съгласно чл. 27, ал. 1 на същата Наредба, лицата по чл. 3, с изключение на случаите, когато извършват дейност по чл. 28, са длъжни да регистрират всяка продажба на стока или услуга по данъчни групи според вида на продажбите: 1. група „А“ – за стоки и услуги, продажбите на които са освободени от облагане с данък, за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 0 % ДДС, както и за продажби, за които не се начислява ДДС; 2. група „Б“ – за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 20 % данък върху добавената стойност; 3. група „В“ – за продажби на течни горива чрез измервателни средства за разход на течни горива; 4. група „Г“ – за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9 % данък върху добавената стойност.

Наименованието трябва да позволява най-малко идентифицирането на вида на стоката или услугата. В случай, че се продават стоки от един и същи вид, които са с различни цени, във фискалния бон всяка стока се отразява поотделно със съответната стойност. В конкретния случай безспорно се установява, че при извършената проверка плащанията са регистрирани в група „А“ - за стоки и услуги, продажбите на които са освободени от облагане с данък, за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 0% ДДС, са регистрирани с наименование на артикул „месечна вноски“, вместо „неустойка за закъснение по плащане на месечна вноски“.

В тази връзка съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че в случая е следвало да бъде наказан за нарушение на чл.26 ал.1 т.7, а не по чл.27 ал.3 т.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г на МФ.

Действително към реда за издаване на документ са относими задълженията по чл.26 а.1

т.7 от Наредба Н-18/13.12.2006 г на МФ, с оглед систематичното място на разпоредбата в глава IV. Издаване на документ за продажба чрез фискално устройство и интегрална автоматизирана система за управление на търговската дейност. Точна в качествено отношение е това изпълнение на публичноправното задължение за издадена на документ от фискалната устройство за извършена продажба на стока или услуга, при което фискалната касова бележка съответства на образца по Приложения №1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г на МФ и притежава съдържанието на чл.26 ал.1 от нея.

Разпоредбата на чл.26 ал.1 и чл.27 ал.3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г на МФ обаче предвижда отделни задължения, първата относно задължителните реквизити на фискалната касова бележка от ФУ, а втората относно допълнително изискване само по отношение на посочените в разпоредбата видове стоки да се програмират и регистрират с наименование и единична цена като отделни артикули. Нарушаването на всяко от задълженията, посочени в цитираните разпоредби на чл.26 ал.1 и чл.27 ал.3 от Наредбата осъществява отделен състав на административно нарушение, като няма законово основание да се приеме друго. Настоящият състав приема, че разпоредбата на чл.27 ал.3 от Наредбата не изключва изискванията на чл.26 ал.1 от същата за задължителните реквизити на фискалната касова бележка. Систематичното място на чл.26 ал.1 е преди чл.27 ал.3 от Наредбата, което сочи, че първата задава общите изисквания към задължителното съдържание на фискалния бон. Регламентът на чл.27 от Наредбата очертава допълнителните правила–задължението за регистриране на стоките по данъчните групи, видовете данъчни групи и задължените субекти за това. В този смисъл и правилно АНО е определил нарушената в случая разпоредба от Наредбата.

АНО словесно не е описал достатъчно ясно вмененото нарушение. Буквалното пресъздаване на съответната разпоредба на чл.27 ал.3 т.1 от Наредбата касае няколко задължения на търговците: 1. Да регистрират наименование; 2. с единична цена; и 3. Като отделни артикули на стоките и услугите. От така описаното може да се заключи, че АНО приема, че в случая са налице и трите изисквания по чл.27 ал.3 т.1 от Наредбата, което обаче противоречи на възприетата по-горе фактическа обстановка. Видно е, че процесната „месечна вноска“ е регистрирана с единична цена и като отделен артикул, т.е. би следвало да се приеме, че е налице единствено нарушение на предложението първо на чл.27 ал.3 т.1 от Наредбата, а именно търговецът да регистрира с наименование съответния артикул (доколкото същият е посочил неправилно наименованието му). Изложеното безспорно нарушава възможността на жалбоподателя да разбере, какво точно му се вменява, респективно на съда, да извърши съдебен контрол на НП. Това е така, доколкото както беше посочено по-горе е налице нарушение на единствено на предложението първо на чл.27 ал.1 т.3 от Наредбата, но не и на предложението второ и трето от тази разпоредба.

Отделно от горното съдът счита, че настоящият случай следва да се квалифицира като маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Макар формално да е осъществен състава на нарушение по чл.27 ал.1 т.3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г на МФ, това не е довело до ощетяване на фиска, доколкото стоката /услугата е била включена в група „А“ –за стоки и

услуги , продажбите на които са освободени от облагане с данък (т.е. което се облагат с 0% ДДС). От една страна за процесната неустойка ставката е 0% ДДС, а от друга страна и тя правилно е включена в група „А“. В същото време приходната администрация по никакъв начин не е бил затруднен в хода на проверката да установи характера на процесното плащане, поради което и не са настъпили каквито и да било неблагоприятни последици за допуснатото нарушение. Съгласно чл.84 от ППЗДДС за документирането на неустойките и лихвите с обезщетителен характер не се издава данъчен документ, удостоверяващ плащането им. В този смисъл, по отношение на сумите от неустойката е приет и един по облекчен ред за тяхното документиране и осчетоводяване, доколкото същите имат единствено облигационен характер и държавата не ги облага с данък.

Налице са и редица смекчаващи административната отговорност обстоятелства, очертаващи обществената опасност на самото нарушение и нарушител като незначителни. На първо място, това нарушение се явява първо за дружеството, от което следва извода, че жалбоподателят стриктно изпълнява законовите си задължения. Независимо, че нарушението не е свързано с неотразяване на приходи, дружеството –жалбоподател е съдействало изцяло на проходната администрация, като е представило всички относими към случая документи. На последно място, освен непосочването в него на конкретно наименование на стоката са изпълнени всички останали изисквания по чл.27 ал.1 т.3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г на МФ.

Поради изложеното съдът счита, че случаят е маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН като и минимално предвиденият в санкционната разпоредба на чл.185 ал.2 в. ал.1 ЗДДС размер на административното наказание имуществена санкция от 500 лева се явява несъответен на незначителната обществена опасност на деянието и на извършителя. Преценката на АНО за маловажност на случая по чл.28 от ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол.

След като не е приложил чл.28 от ЗАНН в рамките на правомощията си по чл.53 ал.1 от ЗАНН, наказващият орган е допуснал твърдяното нарушение на материалния закон, поради което и атакуваното НП следва да се отмени изцяло като незаконосъобразно и нарушителят следва да бъде предупреден, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в 1 годишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Съдът счита, че по този начин биха били постигнати целите на наказанието –да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правов ред и да въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, така както е записано в разпоредбата на чл.12 от ЗАНН.

При този изход на делото разноските за ЮК възнаграждение не се дължат, а нарушителят не претендира такива.

Така мотивиран Бургаският районен съд, V –ти наказателен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 689905-F691938/10.03.2023г, издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“-Бургас, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което на „С. П.“ ООД с ЕИК ... за нарушение на чл.27, ал. 3, т.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ във връзка с във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС и на основание чл.185 ал. 2 от ЗДДС изр. 2 във връзка с чл.185 ал.1 от ЗДДС на жалбоподателя е наложена „Имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

ПРЕДУПРЕЖДАВА на основание чл.63 ал.4 от ЗАНН „С. П.“ ООД с ЕИК ... представлявано от А. Т. П. със седалище в гр.С., и адрес на управление бул...., че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишния срок от влизане в сила на настоящия съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____